

Frederikshavn og Østeborg. Som Svar herpaa har Udvalget under 17de Februar 1874 modtaget følgende Skrivelse:

„I Anledning af det ærede Udvalgs Forespørgsel i behagelig Skrivelse af 2den d. M. angaaende Dampskibsforbindelsen mellem Frederikshavn og Østeborg skal jeg tillade mig at meddele Følgende:

Omtrent samtidig med, at det fra min Side til anden Behandling af Finantslovsforflaget for 1873—74 i Folkethinget stillede Ændringsforslag om Etableringen af bemeldte Dampskibsforbindelse ved den nævnte Behandling vedtoges, modtog jeg fra Expeditor v. Esen i Hamborg Meddelelse om, at Hr. Heinemann og Edgren & Wahlstrøm i Østeborg vare villige til at forhandle om Overtagelsen af den ommeldte Forbindelse. I Skrivelse af 31te Marts paalagde Ministeriet derefter Direktøren for de jydsk-fynske Jernbaner at indlede Forhandlinger og eventuelt under Forbehold af Ministeriets Approbation at afslutte Kontrakt med det nævnte Firma om Sammes Overtagelse af Forbindelsen, idet man bemærkede, at Ministeriet Intet vilde have at erindre imod, at der gjordes passende Indrømmelser i Takterne for det Gods, der ad den nævnte Vej førtes fra Sverrig ad Statsbanerne syd paa og omvendt, men at man paa den anden Side maatte ønske, at der etableredes en daglig Forbindelse. Det nævnte Firma stillede imidlertid i Begyndelsen saa store Forbringinger, at Forhandlingerne ikke syntes at ville føre til noget Resultat. Forskjellige andre Rhederier, til hvem man henvendte sig, fremsatte ligeledes uantagelige Betingelser. Det lykkedes dog Direktøren, efterat man havde opgivet Ønsket om en daglig Forbindelse mellem de tvende Byer, hvilket Ønske ikke kunde opnaas uden en Overfrielse af det beregnede Beløb, under 9de April at afslutte en Kontrakt med de Herrer Heinemann og Edgren & Wahlstrøm. Ifølge denne Kontrakt skulde Forbindelsen besørges af Dampskibet „Vulcan“. Samtlige Udgifter ved Skibets Drift, derunder indbefattet Lønningen til Besætningen m. v., skulde afholdes af Statsbanerne, hvorimod Rhederiet skulde vedligeholde Skibet og dets Inventarium. Skibets Fartplan og Takterne for dets Benyttelse skulde fastsættes af Bestyrelsen for Statsbanerne, der ligeledes skulde oppebære alle Indtagterne ved Farten. Leien af Skibet skulde udgjøre 12,500 Rb. aarlig samt 25 pCt. af Skibets Bruttofragt, og skulde der herfor foretages 3 Reiser om Ugen mellem Frederikshavn og Østeborg. Kontrakten kunde opgives af begge Parter med et Fjerdingaars Varjel til den 31te Marts 1874, men skulde i Mangel af Opsigelse gjælde til den 31te Marts 1875. Farten skulde begynde 4 Uger efter, at Ministeriets Approbation var meddelt Rhederiet, og Kontrakten skulde være uforbindende for dette, naar Approbationen ikke var indløbet til den 23de s. M.

Omenskjøndt denne Kontrakt i det Hele maatte anses for antagelig og navnlig frembød den Fordel, at Farten blev overtagen af et Rhederi i Østeborg, maatte Ministeriet dog da der ikke forelaa nogen Erklæring fra den svenst-norske Regjering om, hvorvidt Samme var villig til at deltage i de med Foretagendet forbundne Udgifter, nære Betænknelighed ved at approbere Kontrakten, og det meddeltes derfor under 18de April Direktøren, at man ikke for Liden saae sig i Stand til at godkjende samme. Samtidig hermed rettedes der en Opfordring til Udenrigsministeriet om at indlede Forhandlinger om Sagen med den svenst-norske Regjering, ligesom Finantsministeriet blev forespurgt om, hvorvidt den Omstændighed, at Finantsloven endnu ikke var udkommen, kunde anses for at være til Hindrer for, at Ministeriet sluttede endelig Overenskomst i Sagen. Da det sidstnævnte Ministerium besvarede dette Spørgsmaal bekræftende under Henviisning til, at den foreløbige Finantslov af 29de Marts f. M. ifkun hjemlede Afholdelsen af saadanne Udgifter, der vare optagne paa det oprindelig forelagte Finantslovsforslag, maatte den hele Sag stilles i Bero, indtil Finantsloven var udkommen.

Efterat denne Lov under 23de Mai havde erholdt kongelig Stadfæstelse, maatte det selvsølgelig være magtpaaliggende, at den omhandlede Sag snarest muligt bragtes til en endelig Afgjørelse, for at ikke den bedste Mærstid skulde hengaa, forinden Forbindelsen blev oprettet. Der indløb imidlertid ikke nogen Meddelelse om, hvorledes den svenst-norske Regjering stillede sig til Foretagendet. Paa Forespørgsel derom til Udenrigsministeriet modtog man fra Samme Underretning om, at Sagen i sin Tid ufortøvel var bleven fremmet gennem den kongelige Gesandt i Stockholm, uden at denne dog havde erholdt noget endeligt Svar, men at den kongelig-svenstke Generalpostdirektør Noos, der i anden Anledning opholdt sig heri Staden, var bemyndiget til at ordne den omhandlede Sag. Ministeriet paalagde derefter Departementschefen for Ministeriets 2det Departement Lobtesen at træde i Underhandling med Generalpostdirektør Noos om Vilkaarene for et Lånstykke fra den svenst-norske Regjerings Side til Forbindelsens Opretholdelse, hvorhos det blev paalagt Direktøren for de jydsk-fynske Jernbaner offentlig at udbyde Forbindelsen i Entreprise, for at derom muligt kunde opnaas andre Betingelser for Overtagelsen af Farten end de af Herrer Heinemann og Edgren & Wahlstrøm tilbudne.